

Hölgyeim és Uraim, Kedves borkedvelő Barátaim!

Harmadik alkalommal állunk Önök előtt mint a Kisküküllő-Borlovagrend tagjai. Rendezvényünkkel közösségteremtő, közösségformáló hagyományt ápoló ünneppsorozatot akarunk létrehozni. Célunk, hogy a fiatal generáció felfedezze a borhoz kötődő kulturális-szakrális hagyományokat, értékeket. Egész Európában a bor fogyasztása, a bor megjelenítése mint a kulturánk szerves része, úgymond reneszánszát éli. Egyre több civil szerveződés, kulturális rendezvény a bort helyezi középpontjába. Egyre másra alakulnak a borklubok, borrendek, borutak, minden faluban, még ott is ahol nincs szőlő szüreti bálakat szerveznek, sokasodnak a borbemutatók, borkostolók. Ez mind azt bizonyítja, hogy a bor több mint egyszerű alkoholos ital, a bor élelmiszer, gyógyszer, a borban művészet filozófia, szakralitás van, ami szükséges az ember lelkének. A bor a lélek itala, és innen van a mondás: Ha szomjas vagy igyál vizet, ha a lelked szomjas igyál bort.

A szőlőültetvény néha 60-70 évig is terem ha jól gondozzák, ezalatt diszíti a tájat és alakítja az ott élő embereket. Nem véletlen, hogy a szőlőtermesztő falvakban nagyobb a rend és a fegyelem. A szőlő művelés rendre, fegyelmezettségre, hűségre tanít, amire nagy szüksége van népünknek.

A szőlő gyökerei 8-10 méterre is elágaznak a tőkéől, tehát erősen kapaszkodik a talajba. Adja Isten, hogy a fiatal generáció felfedezze, hogy ezekben a szőlőt termesztő falvakban a szőlő lehet az egyik kapaszkodó a megmaradáshoz. Kedves barátaim telepítsünk szőlőt a lepusztult hegyoldalakra. Ezekre az eljövendő telepítésekre emeljük poharainkat.

Marosvásárhely, 2013 szeptember 28 – Péterfi Sándor